

**"Benim şahsım için mûcib-i hayrettir ki, o itiraz eden zât, herkesten ziyade kusurlarıma, eski karışık hayatlarıma bakmayarak, bütün kuvvetiyle imdadıma koşmak lâzım iken... ondan tereşşuh eden bir itiraz..."
Bu sahsın itiraz etteği nokta nedir acaba?**

Bu ve benzer şeyhlerin itirazlarının derinindeki asıl gerekçe, genelde Risale-i Nur'a ve Üstadımıza olan şiddet-i teveccühe gösterilen hasetlik ve enaniyet damarıdır. Bu damarın saiki ile basit noktalar bahane edilerek hücum ve tenkit edilmiş ve zaman zaman da edilmektedir.

Üstad Hazretleri itiraz edilen noktayı beyan etmediği için, bizim bir tahminde bulunmamız mümkün değildir. Bu manayı bahsin devamında ki şu cümlelerden anlamak mümkündür:

"... O eser, onun hüneri olamaz ve onunla iftihar edemez. Belki, doğrudan doğruya Kur'ân-ı Hakîmin bu zamanda bir mucize-i maneviyesi, rahmet-i ilâhiye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber o hediye-i Kur'âniyeye el atmışlar. Her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekâsının eseri olmadığına delil, Risale-i Nur'un öyle parçaları var ki, bazı altı saatte, bazı iki saatte, bazı bir saatte, bazı on dakikada yazılan risaleler var. Ben yeminle temin ediyorum ki, Eski Said'in kuvvei hafızası beraber olmak şartıyla, o on dakikalık işi, on saatte fikrimle yapamıyorum. O bir saatlik risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum. Ve o altı saatlik risale olan Otuzuncu Sözü, ne ben, ne de en müdakkik dindar filozoflar, altı günde o tahkikatı yapamaz. Ve hâkezâ..."

"Demek, biz müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkânının dellâlı ve birer hizmetçisi olmuşuz. Cenab-ı Hak, fazl ve keremiyle, bu hizmette hâlisâne, muhlisâne bizi ve umum Risale-i Nur şakirtlerini daim muvaffak eylesin. Âmin."

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, 111. Mektup.](#)